ఆగ్నేయాసియాలో భారతప్రభుత్వ విధానాలు

మిత్రుల్ని కూడగట్టుతున్నాయా? లేక వారిని దూరం చేసుకొంటున్నాయా?

ఆగ్నేయాసియాలోని భారత ప్రభుత్వ విధానాలు స్నేహితుల్ని కూడగట్టుతున్నాయా? లేక వారిని పోగొట్టుకొంటున్నాయా? ఈ విధానాలలో ఏ మైనా పొరపాటు వుందా? ఉంటే వాటిని సరిదిద్దడానికి ఏం చేయాలి?

విదేశాంగ వ్యవహారాలమంత్రిత్వశాఖ కార్యాలయాలలోను, వాటి పరండాల్లోను ఈరోజుల్లో నిప్పులతో ఈ ప్రశ్నల్ని గురించి చర్చించుతున్నారు. ఈ చర్చలో ఒకభాగంగా, ఆగ్నేయాసియా దేశాలలోని రాయబారులను, దౌత్య కార్యాలయ అధిపతులను ఢిల్లీకి పిలిపించారు. ఆగ్నేయాసియాలో తాము ఏయే దేశాలకు రాయబార పదవిని స్వీకరించుతున్నారో ఆ దేశాల్లోని పరిస్థితిని గురించి సరియైన భోగట్టా నివేదించవలసిందిగా వీరిని కోరారు. ఈ ప్రాంతంలో ప్రభుత్వం అవలంబించే "నూతన విధానం" గురించి వారికి కూడా వివరించి నిశ్చయించారు.

తటస్థవిధానాన్ని మార్చివేయడానికి అభివృద్ధి నిరోధక మితవాద శక్తులు కొరికిన ప్రతి అవకాశాన్నీ లంకించుకొంటారు. న్యూఢిల్లీలోని దౌత్యం ఉద్యోగుల సమావేశం గురించికూడా వారు నోరువిప్పకుండా ఉండలేకపోయారు.

హిందూస్తాన్ టైమ్సు ఈ సమావేశంపై సంపాదకీయం వ్రాసింది. మన విదేశాంగ విధానంలోనే ప్రధానంగా తప్పువుందనీ, దానిని మార్చవలసి ఉంటుందని ఈ సంపాదకీయం వ్రాయడంలో ముఖ్యవుద్దేశం "శాశ్వతి విలువల పునాదిపై నిర్మించిన ధోరణులను" యీ సంపాదకీయం విమర్శించింది. ఈ ధోరణులు "స్తంభింపజేయాయి" అని అన్నది. "మనం చిత్రించే చిత్రంలో ఇరుదేశాలవంటి ధోరణులను, ప్రవాహాలను గురించి మనకు తెలియకపోవడం కూడా అవసరం" అని ఆ పత్రిక వాడి చేసింది.

ఈ విధానాలపై "హిందూస్తాన్ టైమ్స్" తుది వ్యాఖ్య ఇది:

"చైనా గుణపాఠం తర్వాతకూడా వాస్తవంగా పాతుని విధానాలు ఇంకా గట్టిగా కొనసాగడం సమస్యకు కాని విషయం."

"హిందూస్తాన్ టైమ్సు" ఈ సమస్యపై మొత్తంమీద మితవాద అభిప్రాయాన్ని ప్రతిబింబించుచుంది. అధికారులలో కృపలాని ఉదారవ్యాసాలు మనగాని, రాజకీయాలలో రాజాజీ ఉపన్యాసాలు మనగాని మీరు విన్నట్లయితే, అలాంటి అభిప్రాయాల్నే వారు మీ ముందుంచుతున్న విషయం గమనించి వుంటారు. తటస్థ విధానాన్ని వ్యతిరేకించేవారు చైనా దురాక్రమణ నాటినుండి ఈ అభిప్రాయాల్నే నిరంతరం వల్లిస్తున్నారు. ఆగ్నేయాసియా ప్రాంతంలో "మన తప్పుడు తటస్థ విధానం కూలబడగా" భారతదేశం "ఒంటరియై పోతున్నది" అనే సిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా యుద్ధాన్ని విషయాలకు వక్రభాష్యం చెప్పి ఈ అభిప్రాయాలను కలిబుచ్చుతున్నారు.

అయితే అసలు నిజం ఏమిటి? ఆగ్నేయ ఆసియాలో గత కొంతకాలంలో భారతదేశం ఎన్నడూ అమెరికా, అమెరికా బిలపరచిన దక్షిణ విదేశ్ వారసులు, లాహోర్, బ్యాంకాక్ మధ్య ఒక పక్షపాతాన్ని బలపరచుకూడదు.

విదేశీ వ్యవహారాల ఉపమంత్రి శ్రీ గజేంద్ర సింగ్ ఈ ప్రాంతంలో ఇటీవల చేసిన పర్యటనవల్ల, ఈ భావం తుడిచిపెట్టబడలేదు.

నేనూ - వలసవిధానం అంటే ఏమిటో తనకు తెలుసునని ఈ మంత్రి భారత దేశం సాగించిన పోరాటం ఆసియా అంటా, ముఖ్యంగా ఆగ్నేయాసియాలో ఉత్సాహం కల్గించిన వలస విధానంపట్ల భారతదేశ వైఖరిని బట్టి, ఈ ప్రాంత ప్రజలు దానిని అందనావేసారు. సామ్యవాదులు గుర్తించిన మలేషియా కు వ్యతిరేకంగా సాగిపోరాటం, ఆగ్నేయాసియాలో వలస వ్యతిరేక పోరాటంలో ముఖ్య అడుగులో పాల్గొన్న అందుకొంది. మలేషియాపై అడిగిన ప్రశ్నకు జవాబు చెబుతూ ఆయన సెలవిచ్చినట్లు అన్నాడు.

అందుచేత సహజంగా ఈ ప్రాంతంలోని అభ్యుదయ జాతీయ వర్గాలు (బహుశా ఆసియా, ఆఫ్రికా లాటిన్ అమెరికాలోని ఇతర భాగాలలోకూడ) మూడు ఖండాలలో కోట్లాది ప్రజలకు తీవ్రసమస్యయైన నయావలస విధానంపైన ఈ రకంగా చౌరబారు వ్యాఖ్య చేయడం చూసి విస్తుపోయారు

లావోస్ లో అంతర్జాతీయ కంట్రోల్ కమిషన్‌లో భారతదేశం తీసుకొన్న వైఖరి, రాజధాని రాజధాని యుద్ధాలు రెండు ముక్కలను సంతృప్తిపరచడానికి ప్రయత్నించి నట్లు కనబడుతుంది. లావోస్‌లో యుద్ధం ముగాం ఎగ్రెస్సింగా తీసుకొన్న నిర్ణయాలే లావోస్ ప్రభుత్వం అనులుకు పొలున్న నిబంధనను భారతదేశం నిర్లక్ష్య పరచినట్లు కనపడుతోంది.

ఇంతేగాక అంతర్జాతీయ కంట్రోల్ కమిషన్ మెజారిటీ ప్రాతిపదిక పని చేస్తుంది, కాని ఏకాభిప్రాయ ప్రాతిపదిక పెన కాదు. ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చేటట్లు ప్రయత్నించడం సహజంగా భారతదేశ పాత్ర. కాని ప్రస్తుతం భారతదేశ పాత్ర అలా లేదు.

భారతదేశం తన పలుకుబడిని ఉపయోగించవలసినంతగా ఉపయోగించడం లేదనే భావం, లావోస్‌లోని చిక్కులను అరం చేసుకోకుండా, ఆగ్నేయాసియాలో తీవ్రంగా ప్రబలింది.

భారత వ్యతిరేక ప్రచారకులు దీనికి చూపించే "కారణం" ఇది; భారతదేశం తన రక్షణ విధానాలకు, అవసరాలకు గాను, వాస్తవంగా సామ్రాజ్యవాదుల గుంపులో ముడి వేసుకొంది, దాదాపుతటస్థవిధానాన్ని వదలివేసింది.

లావోస్‌లోను, విదేశ్ నామ్‌లోను అమెరికా బాహాటజోక్యాన్ని, పెద్ద ఎత్తున అమెరికా ఆయుధాలు సైనికులు ప్రవేశాన్ని అంతర్జాతీయ కంట్రోల్ కమిషన్ ద్వారా అడ్డుకట్ట లేక పోయినందున ఈ ప్రాంతం జాతీయ విమోచన వర్గాలు భారతదేశాన్ని నిందించుకున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదులు "సహాయం" పేర భారతదేశం ఆధారపడటంవల్ల నే ఈ విఫలతకు కారణం అని తెలిసి తెలిసి కొందరు పరిగట్టుకొని ప్రచారం సాగించుతున్నారు.

అందుచేత భారతదేశ ప్రతిష్ఠను తగ్గించినది తటస్థ విధానం కాదనేది వాస్తవం మన రక్షణ అవసరాలకై బ్రిటన్, అమెరికాల "సహాయ అవసరత" దృష్ట్యా తటస్థ విధానం నుండి భారతదేశం దూరమవుతున్నదన్న భావం ఆగ్నేయాసియాలోని జాతీయ వర్గాలలో వ్యాపించింది ఈ భావమే ఈ ప్రాంతంలో మన ప్రతిష్ఠ తగ్గిపోవడానికి కారణం.

మన విధానాలను తిరిగి అంచనా వేయడం అవసరం. అయితే మన పరిశోధన ఈ కింది మార్గంలో ఉండాలి.

♦ ప్రతిపక్షాలు మనకు ఎక్కువ గౌరవం సమకూర్చిన విధానాలు మంచి వాస్తవంగానువంటూ చూపిస్తున్నారు?

♦ పేలుతున్న విధానాలు కట్టి లాహోర్ తిక్కన "సహాయ" అవసరాల వలప్రభావములు మై, అవరణలో తిట్టునివారాన్ని వదలి వేస్తున్నారు?

మలేషియా సమస్యపట్ల మన వైఖరి యావత్తు సమస్యను గురించి పునరాలోచించవలసిన అవసరం వుంది. సామ్రాజ్యవాదులు సృష్టించినదానితో భారతదేశం ఎటి సంబంధం లేకుండా ఉండే దృష్టితోను, ఈ ప్రాంతంలోని దేశభక్తులతో, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక స్వాతంత్ర్య శక్తులతో మనం సంఘీభావం ప్రదర్శించడానికిగాను, ఈ సమస్యను పునరాలోచించాలి

కేవలం ఒడంబడికను ఉల్లంఘించి అమలు చేస్తున్న హింసాకాండను, పెత్తనానికి వ్యతిరేకంగా లావోస్, విదేశ్ నామ్ ప్రజలు తమ భవిష్యత్తు తామే నిర్ణయించుకోవాలనే హక్కులకై పాగించుకున్న పోరాటాన్ని బలపరచడం తప్పనిసరిగా మన విధాన లక్ష్యం ఉండాలి.

విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖలో ఇప్పుడు చేసే శుద్ధి కార్యక్రమం చిల్లర, వాసన పరిస్థితులను సరిగా అంచనా వేయడంలో దారితప్పుతుందా? లేక మితవాద వర్గాలు, సామ్రాజ్యవాదుల పక్షపాతి ఫలితంగా ఆగ్నేయాసియాలో అభివృద్ధి నిరోధకులు సామ్రాజ్యవాదులతోను మరింత ఏకమవడంతో జాతీయ శక్తుల నుండి మరింత దూరం అవుతారా?

ఈ ప్రాంతంలో భారతదేశానికి సుహృద్భావం అనే పెద్ద పెన్నిధి వుంది. ఆగ్నేయాసియాను నిజమైన మిత్రులుగా వ్యవహరించుతూ మనం దాన్ని ఇంకా పెంపొందించుకుందాం భారత వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని, తిరిగి మన ప్రచారంద్వారా మాత్రమే ఓడించలేము భారత దేశ సంఘీభావాన్ని నిజంగా ప్రదర్శించే చేతలతో ఆ ప్రచారాన్ని మేళవం చేయాలి.

—న్యూఏజ్ (మే 27)

పశ్చిమదేశాలకు పంపిన ప్రతినిధివర్గాల ద్వారా మనకు లభించింది పెద్దసున్నా!

మనం ప్రాధేయపడటం, దేబెరించడం మినహా. వారు చేసిన అదనపుసాయం కేవలం పూజ్యం

పశ్చిమరాజ్యాల పర్యటనలో శ్రీనెహ్రూ రక్షణసమస్యలను పూర్తి చేయడానికి శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి పశ్చిమరాజ్యాలకు ఎంతో కష్టపడి జరిపిన యాత్ర, ఎంతో దారుణంగా విఫలమైందంటే అతిశయోక్తి "టెన్సు ఆఫ్ ఇండియా" అంటే పశ్చిమరాజ్యాల అనుకూల పత్రికలుకూడా "ఏ ధానాలు పిక్కుడలు విధులు యాయి. ఇరవయి మంది పెద్ద అతిథులుగా పరిణమించింది" అని వ్రాశాయి.

అయితే శ్రీ కృష్ణమాచారి యాత్ర కలగ అప్పటికంగానైనా కొన్ని ఫలితాలు చేకూరలేదా? అంటే చేకూరి వుండవచ్చు. కాని మన మూడో రక్షణ భారంద్వారా ఆయన సాధించింది ఏమీలేదు.

ఇది చాలా చేదుమాత్రే. ఒక వర్గపత్రికలు. దీనిని కాదనడానికి ఎంతో కూడా ప్రయత్నం చేసినా అది చేయడానికి చాలా అవకాశం చేసినట్లవుతుంది

150 కోట్ల డాలర్ల పథకం

భారతప్రభుత్వం మూడు పంచవర్ష రాల రక్షణ పథకాన్ని తయారు చేసిన విషయం రహస్యం కాదు. అందులో ముఖ్యంగా అందరికీ తెలిసిన విషయాలే, బహుశా మన కొందరు పనిచేసిన విషయాలే మాదా.

మన సైన్యాన్ని ప్రస్తుత సంఖ్యనుండి 11 నుండి 21 డివిజన్లకు పెంచాలని తుంటుంది. కనీసం అందులో 6 డివిజనుకు పర్వత ప్రాంతాలలో యుద్ధం చేయడానికి తర్ఫీదు యిస్తారు. కొన్ని అనుభవాలను అనుసరించి పర్వతప్రాంతాలలో దేనులోనూ. ముఖ్యంగా టాంకులు బలాన్ని పెంచుకోవాలి.

మన విమాన బలాన్ని గరిష్ఠం కంటే నూటికి 60 శాతంకు పెంచుకోవాలి. ఇందులో సూపర్ సానిక్ జెట్ యుద్ధ విమానాల సంఖ్యను పెంచుకోవడం ఈ విస్తరణలో ప్రధాన కార్యక్రమం. నేలా విమాన బలంతో పోటీకూడా లంటే ఇది అత్యవసరం.

మన నావికా బలం అందేమీ లేదు, గోవాలోను అవసరం కొద్దీ నావికా కేంద్రాలను నెలకొల్పింది. ఈ యంత్ర పరికరాలను నెలకొల్పడంలో మనకు తోడ్పడతాయి

అంటే ఒక మాటలో "శాంతి నిర్మాణంలోనూ, కమ్యూనిటీ సమాజాభివృద్ధిలోనూ యిచ్చే విస్తరణలో ఏమీ తీసివేయకుండా, ఆయుధాలు అవసరమైనంత మేరకు పెంచడం, అనుకున్న అనుకూలాలలో సర్వసన్నద్ధత 15 లక్షల చైనా సైన్యాన్ని ఎదుర్కొనడానికి ఇంత కంటే మీరేం కావాలి" అని మన చెప్పారన్నమాట.

19 ప్రతినిధివర్గాల విషాదకథ

అత్యవసరపరిస్థితి ఎర్పడిన రక్షణ పనుల కొరకు ఢిల్లీలో మన దేశాన్నుండి వాషింగ్టన్ వెళ్ళిన ప్రతినిధివర్గాలలో శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి ఎనిమిది ప్రతినిధివర్గం అనే సమయంలో 14 ప్రతినిధివర్గాలు మన దేశాన్ని సందర్శించాయి.

వాషింగ్టన్‌కు మనం శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి, శ్రీ పటాభి రామ్ పంపాము. (శ్రీ ఎస్. కె. పాటిల్‌ను మినహాయించి దేశరక్షణ మంత్రి శ్రీ ఆర్. వి. నెహరూ, శ్రీ ఎస్. కె. దేశాయి, శ్రీ ఎస్ కె ఝా, గౌతమ్ లింగం మొదలైనవారు ఎం. ఎస్. ఉద్యోగులను పంపాము సైన్యప్రతినిధివర్గంగా ఆనరల్ పాంతాకార్, కెయిర్ అడ్మిరల్ కంగ్ లను పంపాము.

మన ప్రధాన రాజకీయ ధురంధరులు శ్రీ వి. కె. కృష్ణమేనన్, శ్రీ ఎస్ పి సేనా కూడా అక్కడ నెలలు తబడి ఈ విషయంలో పరిచేశారు. ఇతరులందరి పంపి, ఇన్ని పంపాలనుకు తిరిగివచ్చిన ఫలితాలు మాత్రం శూన్యం. "అమెరికా సహాయాలను" గాని ఆయుధాలను మనం గుండు సూదిగా రూపంలో చూస్తే చాలా దండయాత్రతో అదినోరిత్తి ఏమివచ్చడానికి వీలు కాకుండా పోయింది.

మనకు వచ్చిన తగులబాట్లు మనం పోగొట్టుకున్న అమూల్య విషయాలకు కారణాలుగా చెప్పవచ్చు. ఇందులో సుమారు నెలవి, అప్పటికి మనకు ఉన్నాయి కాని అన్నీ కలిపిచూస్తే మాత్రం అని చాలా ప్రయోజనాన్నిస్తాయి.

పశ్చిమ రాజ్యాల తృణీకార భావం

శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి మనకు తిరిగి తెచ్చి పెట్టిందేమైనా ఉన్నదా అంటే అది ఈ పథకం పట్ల పశ్చిమరాజ్యాల తృణీకార భావమే అని చెప్పాడు. మన దేశరక్షణ అవసరాల పథకాన్ని "పనికి పనికి అక్కరలేదు" పశ్చిమరాజ్యాలవారు మనకు హితబోధ చేస్తున్నారు. మన పెనిక బలం పెంపుకల కార్యక్రమం చాలా అత్యావశ్యకంగా మారుతుందనీ తరువాత మనకు టాంకులు అవసరం లేదనీ వారి వలహా!

తీవ్రస్థాయిలో పనుస్సగాఉన్న మన రక్షణపథకంపట్ల పశ్చిమ రాజ్యాల వారి వైఖరి తిరిగి ఈ తృణీకార భావం ఎంత బాధితా దాకా కాదు. పశ్చిమ రాజ్యాలు మన రక్షణ పథకంపట్ల మాటల వెనుక మన కోర్కెకు పూర్తిగా వ్యతిరేకంగా మన ముఖంమీద అది ఉమ్మివేసి మన నడ్డిమీద ఒక తాపు అని ఇతర దేశాలలోవారు ఇతర సమయాలలో తిప్పుకు ఎందుతారు.

నాల్గు వాగ్దానాల చరిత్ర

పోతే మనం సాధించిన విషయం ఏమిటి? భారతదేశం సంపాదించింది ఏమిటీ అంటే "నాల్గు ధీర్ఘకాల వాగ్దానాల చేరాలు" అని చెప్పుకోవాలి.

1. భారతదేశంలోని ఆయుధాలను పర్వత ప్రాంతాల యుద్ధాలకు సన్నద్ధులనుచేస్తామని పశ్చిమరాజ్యాలు అంగీకరించాయి.

2. అమెరికా సైనిక రవాణాకు 24 విమానాలను సమకూర్చేస్తుంది అయితే ఇవి ఆధునికమైనవి కావు పాతకాలం విమానాలు.

3. ఉత్తర సరిహద్దులలో కోడ్ల నిర్మాణానికి పశ్చిమ రాజ్యాలు తమ ఇంజనీరింగ్ నైపుణ్యాన్ని, పరికరాలను యిస్తాయి.

4. తేఫా ప్రాంతంలో లాహార్ యంత్రపరికరాలను నెలకొల్పడంలో మనకు తోడ్పడతాయి

'నాస్సా' తరువాత వచ్చిన మార్పు లేదు

అధ్యక్షుడు కెన్నెడీ, ప్రధాని మాక్మిలన్ మనకు 14 కోట్ల డాలర్ల సహాయం యిస్తామని వాగ్దానం చేశారు.

మనం యిప్పటికే అదే చెప్పుకోవాలి. మిగిలింది. పెరచెప్పిన నాల్గు వాగ్దానాలు అప్పుడు చేసినవే అయినా 19 ప్రతినిధివర్గాలు వెళ్ళినప్పటికి, పశ్చిమ రాజ్యాలలో "నాస్సా" పనుల చేశాం కాటి పరిస్థితిలోనే దాటి ఉన్నదే అంగుళం ముందుకు రావడానికి వీలులేదు.

అంటే ఇంతవరకు వచ్చిన ప్రతినిధి వర్గాలు, వెళ్ళిన ప్రతినిధివర్గాల ఫలితం ఒక పెద్ద గుండుసున్నా తప్ప వేరేమీ కాదు.

అపారమైన నష్టాలు

గుండుసున్నా అంటే ఏమిటో చెప్పారు. మనకు వచ్చిన లాభాలేమి సున్నా, కాని తగులబాట్లు మాత్రం లెక్కలేనన్ని. పశ్చిమ రాజ్యాల సహకారం అనేది మనం ఎక్కడో పోగొట్టుకోడానికి, వదులుకోడానికి పంపిద్దరు యాయి ఈ తగులుబాట్ల వలన మనం పొందేదేమి గురించి సాధారణంగా ఎవరూ ఏమీ చెప్పరు ప్రభుత్వం ఆధారంగా చేసుకుదనుకొండి కాని, మితవాద శక్తుల కాయకుల చెప్పే వాదనలు, చేసే అట్టహాసాలలో మనం పశ్చిమ రాజ్యాల సహాయం కోసం ఎంత మూల్యాన్ని చెల్లించుతున్నామో, ఏమాత్రం గుర్తించడం లేదు. ఇక వామ పక్షాల సంగతిమాత్రం చెప్పనే అక్కరలేదు. వారు తమ పాత పాటనే అదినోరిత్తి ఏమీ చెప్పడానికి వీలు కాకుండా పోయింది.

మనకు వచ్చిన తగులబాట్లు మనం పోగొట్టుకున్న అమూల్య విషయాలకు కారణాలుగా చెప్పవచ్చు. ఇందులో స్వచ్ఛమైనవి, అప్పటికి మనవి ఉన్నాయి కాని అన్నీ కలిపిచూస్తే మాత్రం అని చాలా ప్రయోజనాన్నిస్తాయి.

1. చైనా లక్ష్యాలు ఉద్దేశాలు గురించి మన అంచనా సరియైన రాజ్యాలు భిన్నాభిప్రాయాలు. మన ప్రభుత్వం రెండోసారి చెప్పినదానికి కట్టుబడి వుండింది.

వాషింగ్టన్‌కు మనం శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి, శ్రీ పటాభి రామ్ పంపాము. (శ్రీ ఎస్. కె. పాటిల్‌ను మినహాయించి దేశరక్షణ మంత్రి శ్రీ ఆర్. వి. నెహరూ, శ్రీ ఎస్. కె. దేశాయి, శ్రీ ఎస్ కె ఝా, గౌతమ్ లింగం మొదలైనవారు ఎం. ఎస్. ఉద్యోగులను పంపాము సైన్యప్రతినిధివర్గంగా ఆనరల్ పాంతాకార్, కెయిర్ అడ్మిరల్ కంగ్ లను పంపాము.

మన ప్రధాన రాజకీయ ధురంధరులు శ్రీ వి. కె. కృష్ణమేనన్, శ్రీ ఎస్ పి సేనా కూడా అక్కడ నెలలు తబడి ఈ విషయంలో పరిచేశారు. ఇతరులందరి పంపి, ఇన్ని పంపాలనుకు తిరిగివచ్చిన ఫలితాలు మాత్రం శూన్యం. "అమెరికా సహాయాలను" గాని ఆయుధాలను మనం గుండు సూదిగా రూపంలో చూస్తే చాలా దండయాత్రతో అదినోరిత్తి ఏమివచ్చ

సాహితీస్రవంతి

జాతిలో నైతిక శైథిల్యాన్ని నిరోధించగల శక్తి వున్నదొక్క రచయితలకే

దానిని దేశసేవలో వినియోగించాలని ఉత్తరాంధ్ర రచయితల సభలో విజ్ఞప్తి

ఈనెల 8 9 తేదీలలో పాలూరులో ఉత్తరాంధ్ర రచయితల మహాసభ ఆచార్య రోణంకి అప్పలస్వామిగారి అధ్యక్షతన జరిగింది. ఆ సభను ప్రారంభిస్తూ శ్రీ మహీధర రామమోహన రావు ప్రజలను వీర్యవంతంగా, శక్తివంతంగా చేయగల శక్తి రచయితలకున్నదని, దానిని దేశసేవలో వినియోగించాలని విజ్ఞప్తి చేశారు.

ఆయన ఉపన్యాసాన్ని సంగ్రహంగా ఇస్తున్నాం.

మన తెలుగుదేశం పదేళ్ళక్రితం వున్నట్లులేదు. రాష్ట్రంలో మూల మూలలకంటూ విద్యాసౌకర్యాలు విస్తరిస్తున్నాయి. పరిశ్రమలు తలెత్తుతున్నాయి. ప్రాజెక్టులు పూర్తి అవుతున్నాయి. వ్యవసాయాన్ని ఉన్నత స్థాయికి తీసికెళ్ళటం అనుకు, శ్రీమంతులకన్నిటా బాగుపరచటంయిను, జీవభావల అభివృద్ధికి ఎంతో ప్రయత్నం జరుగుతూంది.

మన తెలుగుదేశంలాంటి భాగా మెనుబడిపున్న ప్రాంతంలో వచ్చిన ఈ పదేళ్ళ అభివృద్ధి అంత విస్తరించ లేగింది కాదు. ఆధునికయాని, ఒప్పుకో వటంకు మనకున్న రాజకీయాభి ప్రాయాలు ఆటంకం కాకుండా లేదు.

అయితే ఈ అభివృద్ధి మన సాహిత్యంలో చాలా అల్పాల్పంగానే ప్రతిబింబించింది.

దీనికి ప్రధాన కారణం ఈ అభివృద్ధి రచయితలను వుత్సాహపరచలేదు. ఈ విషయాన్ని అంగీకరించడానికి కూడా రాజకీయాల ఆటంకం కాకుండా లేదు. అభినందారత తెలుగు రచయితల మహాసభలో రాష్ట్ర సమాచార శాఖామంత్రి శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు ఆ విషయాన్ని ప్రజల దృష్టికి తెచ్చారు.

ఈ బలహీనత 1962 అక్టోబరు 22 అనంతరంగానూ మనం గుర్తించలేదు. పరిపాలనలో దాడిచేసిన చైనాకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల్ని సమాయత్తం చేయడానికి మన రేడియోలూ, ప్రచార పత్రికలూ, ప్రచారకాలూ బయటకు తెచ్చిన సాహిత్యాన్ని చూడండి. 1930 ప్రాంతాల శ్రీ విశ్వనాథవారు, 1920 ప్రాంతాల శ్రీ రాయప్రోలువారు, అంతకిటం శ్రీ తిలకుడు రాయారావు వ్రాసిన ఉత్తేజం రచనలకు అతి దుర్బలమైన అనుకరణలూ, ఛాయలూ వచ్చాయి.

ఆ సాహిత్యం శత్రువుకు భయం పెట్టడం ఏ మంటే అది మనలో ఉత్సాహం కలిగించలేదు. దేశభక్తి పెంపొందించ కపోగా పరాయణుడుపుడు "జయతియ్, జాతియ్" అన్నా, ఆక్షేపించేటి "శివరా, శివరా, కిక్కుదొరకదా"-అన్నా విచారం కలుగుతుంది. ఆధునిక విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారన్నారు. పద్యాల కిట్టి అన్నారని వైనా వాడు పాపిపోడు అన్నా, జాతిని వీర్యవంతంగా శక్తివంతంగా చెయ్యాలి-అన్నారు.

ఆ మాట అన్నప్పుడు శ్రీ విశ్వనాథ జాతి జాతిని శక్తివంతంగా చెయ్యటంలో బాధ్యత రచయితలదని వుద్ఘాటించారో, రాజకీయ వేత్తలదిగా భావించారో చెప్పలేదు. కాని నేను ఆ బాధ్యత రచయితల మీద చాలా ఎక్కువగా వుందని నేను అనుకొంటున్నాను.

అంటే మన రచనలు సామాజిక ప్రయోజనంకలిగి జాగాలనేది నా వుద్దేశం.

శ్రీ విశ్వనాథ అన్నట్లు జాతిని వీర్యవంతంగా, శక్తివంతంగా చెయ్యాలిసిన అవసరం వుందంటే, మన జాతి నిర్వీర్యంగా, అశక్తంగా వుందనే కదా ఆలోచన, నిర్వీర్యత ఎక్కడుంది?

దేశంలో చాలమంది ఉన్నత విద్య నేర్చుకుంటున్నారు. ఎంతో డబ్బు వెచ్చిస్తున్నారు. పంచాయితీలు, కాలాలు ఎక్కువ వెళ్ళాయి. కాని, జాతి నిర్వీర్యంగా కాలేదు. శక్తివంతంగా లేదు.

మనం ఆర్జిస్తున్న విద్యను సక్రమ వినియోగం చేస్తున్నామా?- లేదను కోవాలి.

మనం ఈ ధనాన్ని ఎల్లా ఆర్జిస్తున్నాము

—అనే ఆలోచనలేక పోవడం ఆ నిర్వీర్యతకూ, అశక్తతకూ ఒక కారణం. ఇదేమిటి? ఇలా ఎందుకు చేస్తున్నామని అడుగితే పోవడం కుండోపార్యం. అంటే పర్వతో మాత్రమే మా ప్రతు వున్నాగు. ఒక మెట్లుపైనుండే జాగరూకత!, వారిలో ప్రదర్శితం కావడంలేదు. ఎక్కడో కొద్ది మందిలో తప్ప.

ఈ వేళ రచయిత కర్తవ్యం జాతిని నైతిక బాధ్యతలకు జాగ్రతం చేయడం. ఇది మానవం, ఇది పవిత్రం అనే పరిజ్ఞానం కలిగించడమూను.

"మనల్ని ఇలా వుంచినవాడు దేవుడే అయితే, వాడు దేవుడు కాదు మంచిని ఇలా వుంచినవాడు మనుష్యులైతే వాళ్లు మనుషులు కాదు. మనకు ఈ నాటి చాల్చి మనం ఇలా వుండిపోతే మనం పశువులం కూడా కాము." అన్నాడు బాబు ముగ్గురు మనుగుమూర్తుల కథలో, (శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథ శాస్త్రి)

"ఎట్టుకున్న వెళ్ళాన్ని పదిలపర్చుకోడం ఇష్టంలేక పడుచున్ని చెరుపుంచి, 'బ్లాక్ మైల్' చేసిలొంగదీసుకోవడం హింసా ధర్మం బోధిస్తున్నట్లయితే నేనిస్తున్నాన్లో తప్పేంలేదు." - అంటాడు భాస్కరగారావు కిట్టుతో కలిసి. (మహీధర రామమోహనరావు నవల)

ఈ మధ్యనే ఒక మనిషి పత్రికాన్వేషణ మనకేంలో ఒక పత్రికను మునిసిపల్ వుద్యోగులు సాగిస్తున్న అన్యాయాన్ని వేళ్ళాంటూ "గణేశం స్వకీయ క్షేమం దృష్ట్యా నైనా ప్రజలతో సహకరించాలి. లేకపోతే మీ ఇష్టం." - అంటాడు భాస్కరగారావు కిట్టుతో కలిసి. (మహీధర రామమోహనరావు నవల)

ఈ మధ్యనే ఒక మనిషి పత్రికాన్వేషణ మనకేంలో ఒక పత్రికను మునిసిపల్ వుద్యోగులు సాగిస్తున్న అన్యాయాన్ని వేళ్ళాంటూ "గణేశం స్వకీయ క్షేమం దృష్ట్యా నైనా ప్రజలతో సహకరించాలి. లేకపోతే మీ ఇష్టం." అని వారికి విజ్ఞప్తి చేశాడు.

ఈ విజ్ఞప్తులకు, ఈ ఆక్రమణ్యాన్నాలకు, కనీస పరిజ్ఞానికి కూడా ఎంతో దుఃఖం, ఎంతో బాధ, నిర్వేదం తలముకొచ్చాయి. మానవత్వం లేకపోవడం, స్వార్థం, ఇట్టవడకితనం నిర్విర్యం కావడం నిరాధారంగా వున్నాయి.

ఈ మధ్య ఒక మనిషితో ఈనాడు మాలుమనుకుంటి దర్శిస్తున్న ప్రమాదాలు జీవితంలోని పొందికనాన్ని చిత్రించడానికి రచయిత లెక్కువ ప్రయత్నించాలన్నాయి.

ఏది పొందికంటే? పరపీడకలో సంపాదించిన ధనంతో, అందమైన భవనాలలో, మందిరాలలో ఆడవాళ్ళతో సుఖాలనుభవించడం కాదు మాన్యుడుగా ప్రేమను, పొందికన్యాన్ని, సుందరమైన్నిటిని ఆస్వాదించడం - చిత్రించడం సులభమే కాంచెం పరుగెత్తితే.

కాని, జీవితం అదికాదు. మనం అంతా ఎరుగుదుం.

—ఆ మాటకు సమాధానం ఒక్కటే. మనం జాగరూకతతో కోరల పిందే, చిత్రించకపోతే ఏది - అనే మనుష్య తేజస్సులో వాలి...తరో పెద్ద మనుష్యుడు... అన్నాడు ఆ మిత్రుడు.

నిజంగా అదో పెద్ద మనుష్యుడు. దానికి పెద్దది అవడంకన్న ముఖ్యమైనది అవడం ప్రధానం.

ఎందుచేతనంటే జీవాన్ని వీర్యవంతంగా, శక్తివంతంగా చేసే ప్రయత్నాన్ని కలిగించడం.

శ్రీ సత్యనారాయణ విశ్వప్రసిద్ధ దేశరక్షణకు ప్రజాసామాన్యం మనకేంలో కూడా ఆలోచనలు మనుకుంటున్నారు. కాని, ఇవ్వన్నవన్నీ, ఇవ్వరవన్నీ మెలకాలు దాటేసేసి ఎలిటేటు బ్లాక్ మార్కెట్ చేయడం అత్యధికమనస్థితి అంటే తప్పు కాదేమో.

ఏది పొందికంటే జీవాన్ని వీర్యవంతంగా, శక్తివంతంగా చేసే ప్రయత్నాన్ని కూడా అనుకోవచ్చు. కాని, ఇవ్వరలవాళ్ళు, ఇవ్వరవనిన